

ZPRAVODAJ ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

ÚNOR 2012

Z obsahu:

- K zamyšlení
 - Světec měsíce
 - Svatoštěpánské koledování
 - Turné dětské scholy
 - Tříkrálová sbírka
- a mnoho dalšího ...

Náměty na témata a články do únorového čísla zpravodaje zasílejte na email vojtechmonsport@seznam.cz nebo předejte osobně Vojtěchu Monsportovi do 20.2.

Internetové stránky farnosti:
www.stramberk.farnost.cz

POSTNÍ DOBA

Popeleční středou začíná postní doba. Tato trvá 40 dní a je to čas přípravy na Velikonoce. Kněz žehná během bohoslužby popel z ratolestí Květné neděle z minulého roku, potom tímto popelem znamená čela věřících. Je to uvedení do postní doby. Tento úkon se nám zachoval z dávných dob křesťanství.

Církev nás vybízí k postu, od něhož má tato doba své jméno. Jako křesťané máme usilovat o to, aby duše ovládala tělo, abychom více mysleli na věčnou spásu. Bůh, který je nejvyšší milosrdný, čeká na naše opravdové obrácení. Bůh nám dopřává čas, abychom činili pokání.

Církev nás proto nabádá také k dobrým skutkům, tedy k postu, modlitbě a k almužně.

K postu – přeje si, abychom se cvičili v sebezáporu, snad každý den si něco z lásky k Bohu odřekli.

K modlitbě – máme se denně zbožně modlit; například účastnit se mše svaté i ve všední den, rozjímat křížovou cestu, bolestný růženec nebo též rozjímat o utrpení Páně podle Evangelia.

K almužně – dnes to vlastně znamená pomáhat hmotně nebo duchovně tomu člověku, který právě potřebuje naší pomoc.

Církev nás chce přivést v postní době k opravdovému pokání, abychom Velikonoce, největší křesťanskou slavnost, prožili s čistým srdcem.

OTČE NÁŠ

Do Boží rodiny nepatří pouze jedno dítě, ale mnoho dětí, všechny ... Nenápadné slovíčko „náš“ nás od prvního nadechnutí spojuje se všemi Božími dětmi. My máme často tendenci říci „můj,“ ale naše víra a liturgie nejsou individualistické: během slavení Eucharistie se mi jen velice málokdy stává, že bych hovořil v první osobě – když se modlíme, říkáme vždy „my.“

Bůh stvořil všechny lidi, proto je všem lidem Otcem. Proto lidé všech ras, jazyků, vyznání a kultur tvoří jednu velkou rodinu. Také na tom dobře vidíme, že Bůh nechce, aby všechno bylo stejné: má rád rozmanité barvy, nikoliv univerzální šed'. Pro něj jsme všichni bratry a sestrami a nemůžeme nikým pohrdat, stejně jako nemůžeme pohrdat ani sami sebou.

Znamená to také, že všechny plody a poklady země patří lidstvu. Všechno, co mám, mi bylo propůjčeno. A všechno to, co nemohu využít, mi také nepatří. „Přebytečné oblečení ve tvé skříni,“ říká svatý Ambrož, „ti nepatří – patří chudým.“ Nejsme majiteli, ale pouze správci.

Z toho, že Bůh je Otcem všech lidí, vyplývá také, že jsme bratry a sestrami těch, kteří ke stejnému Bohu kráčí po jiných cestách. Lidé jiných církví, jiných vyznání a jiných náboženství jsou také Boží děti. Je tedy každá víra, dokonce i ta naše, relativní? Nebo tím přestává mít smysl hlásání evangelia a misie? Ne, Ježíš je pravý Syn Otce, Cesta, Pravda a Život. Naše vědění je nicméně omezené. Křesťan věří, že úhel pohledu, jímž vidí Boha, je správný, ale stejně dobře také ví, že svými očima nevidí dostatečně daleko a že jeho zorné pole nemůže nikdy obsáhnout všechno, co by člověk mohl vědět o Otcovi. Pouze sám Syn Otce proniká svým pohledem pravou podstatu všeho. Je – li otcovství obrazem Boha, musí být každá rodina otevřená. Chránit svou rodinu je povinnost, povinnost je ovšem také pohostinnost. Je – li rodinný stůl také stolem Božím, musí být děti, které přicházejí odjinud, vítány jako vlastní. Jasněji to vidíme v rodinách, které přijímají, ať už nakrátko či nastálo, děti jiných rodičů. Právě zde se plně ukazuje, co je to „symbolické otcovství,“ otcovství, které překonává pokrevní svazy. „Vy všichni jste bratři a sestry.“ A stejně tomu bude i v nebi. V tom spočívá plný význam zájmena „náš.“

Bože,
v tobě má všechno svůj původ:
lidé, věci i čas.
A přeci nejsi pramenem beze jména,
nejsi slepá primordiální energie ani neurčité Něco.
Máš jméno: jsi Otec a my jsme tvé děti.
Nedopuť, abychom na to někdy
tváří tvář překážkám,
které nedokážeme sami překonat, zapomněli.
Když už nemáme sílu a zmítáme se ve vzdoru,
přivolej nás znovu k sobě.
Vyrkni ta osvobozující slova:
„Neboj se,
já jsem tvůj Otec.
I kdyby matka zapomněla na své dítě,
já na tebe nezapomenu.
Vždyť pro tebe budu Otcem,
nyní i navěky.“
Amen.

Godfried Danneels, Přijď království tvé

PANNA MARIA LURDSKÁ

Jméno Lurdská, která se často přidává holčičkám ke jménu Marie, je stálou připomínkou kraje jižní Francie položeného na úpatí Pyrenejí, kde došlo k mimořádným událostem, jež učinily místo významným cílem poutníků. Vše začalo 11. února 1858, kdy čtrnáctiletá dívka Bernadetta Soubirousová (1844 – 1879) vyšla ze svého chudého domku, aby nasbírala trochu dříví nebo kostí se sestrou Toinettou a přítelkyní Jeanne Abadiovou. Když dorazily k jeskyni Massabielle, omývané řekou Gávou, přebrodily se dvě její společnice korytem a stejně tak Bernadetta, i přes astma a chatrné zdraví, se je chystala následovat a sundala si punčocháče. Náhle bylo slyšet hluk silného větru, který však nechával stromy nehybnými. Hukot se

opakoval. Bernadetta se zahleděla na výklenek v jeskyni a spatřila zářící postavu, která se na ni usmála a vybídla ji, aby se přiblížila. Dívka si pomyslela, že ji klame zrak. Protřela si oči, pak vzala růženec a začala ho před zjevením odříkávat.

Potom bylo všechno jako předtím. Dívka pohlédla na svou sestru a přítelkyni a optala se jich: „Neviděly jste nic?“ Na to Toinetta obratem: „A ty, co jsi viděla?“ Bernadettina odpověď byla vyhýbavá. Sestřina zvědavost však už byla vyhrocená, a tak dotírala, aby se dověděla, co se přihodilo. Přitom slibovala, že nikomu nic neřekne. Jenomže doma všechno prozradila mamince, která s tím udělala krátký proces – popadla rákosku. Bernadetta pak dostala svolení vrátit se k jeskyni 14. února s týmiž společnicemi. Vzala si lahvičku svčené vody, kterou jí dali, a vystříkla ji celou na zjevení. To sklonilo hlavu a usmálo se. Ve čtvrtek 18. února díky přimluvě paní Milletové, která maminku Louisu zaměstnávala, se Bernadetta vrátila k jeskyni potřetí a Paní v bílém se jí v dialektu zeptala, přičemž jí vykala: „Chtěla byste být tak laskavá a přicházet sem po patnáct dní?“ a přislíbila jí: „Neslibuji Vám, že Vás učiním šťastnou na tomto světě, nýbrž na onom.“ Od 19. února do 4. března prošla Bernadetta zkušeností patnácti zjevení. V jednom z nich na pokyn Paní odkryla pramen: „Běžte se k prameni napít a umýt.“ Přijala i další výzvy: „Proste Boha za obrácení hříšníků.“ „Polibte zemi jako pokání za hříšníky.“ „Pokání, pokání, pokání!“ Dne 2. března dostala pokyn: „Jděte říct kněžím, aby se sem šlo v procesí a byla tu zbudovaná kaple.“ Bernadetta se odebrala do farního domu, aby to pověděla faráři Peyramalemu. Přijal ji stroze. Vrátila se ještě jednou, poněvadž zapomněla větu týkající se procesí... Ničeho však nedosáhla. A zatím rostl příliv lidu k jeskyni a 4. března, během posledního zjevení patnáctidenního cyklu, bylo přítomno 8 000 lidí.

Začala se tak rozvíjet úcta ke zjevení i přes zdrženlivý postoj faráře a odpor světských autorit. Lidé přinášeli svíce, peněžní dary i dary v naturáliích. To už se mluvilo o zjeveních Svaté Panny, ačkoli Bernadetta ještě neznala totožnost zjevení. Konečně 25. března dostala odpověď ohledně jména zjevení: „Já jsem neposkvrněné početí.“ Farář touto definicí nebyl nadšen, ale chápal, že si ji Bernadetta nevymyslela. Časem měla pochopit, že Maria byla zcela jedno s milostí uchránění od prvotního hříchu a celá se s ní ztotožnila. Při posledním zjevení 7. dubna doktor Dozourus konstatoval zázrak se svící, když pozoroval, jak Bernadettiny ruce při kontaktu s plamenem neutrpěly žádné popáleniny. Při posledním zjevení, 16. července, spatřila Bernadetta Neposkvrněnou i přes plot, který jeskyni uzavíral. Co si řekly, nevyšlo najevo. Bylo to naposledy, co ji na zemi spatřila.

Svatí na každý den

SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH

V den památky Panny Marie Lurdské 11. února slavíme Světový den nemocných. Je to vhodná příležitost, abychom uvažovali o smyslu bolesti a o povinnosti křesťana přijímat ji, ať již přijde v jakékoli podobě.

Sto padesát let, které uplynuly od lourdských zjevení, nás vyzývá, abychom obrátili svůj pohled na Svatou Pannu, jejíž Neposkvrněné početí je vznešeným a bezplatným Božím darem daným ženě, aby se mohla s pevnou a neotřesitelnou vírou plně připojit k Božím záměrům, navzdory zkouškám a utrpením, kterým měla čelit. Proto je Maria vzorem naprosté odevzdanosti do Boží vůle. Přijala do svého srdce Věčné Slovo a počala ho ve svém panenském lůně, svěřila se Bohu s duší proniknutou mečem bolesti, neváhala sdílet Synovu bolest a na Kalvárii u paty kříže opakovat své „ano“ vyslovené při Zvěstování.

Meditovat o Mariině Neposkvrněném početí tedy znamená nechat se přitahovat tímto „*ano*“, které ji podivuhodně spojuje s posláním Krista, Vykupitele lidstva. Znamená to nechat se od ní vzít za ruku a dát se vést, abychom i my vyslovovali své „*fiat*“ vůli Boží, v celém životě proniknutém radostmi i bolestmi, nadějami i zklamáními, s vědomím, že zkoušky, bolest a utrpení obohacují smysl naší pozemské pouti.

z Poselství Benedikta XVI. ke Světovému dni nemocných 11. února 2008

TURNÉ DĚTSKÉ SCHOLY

V době adventní štramberská dětská schola za doprovodu mnoha rodičů navštívila Město Albrechtice a některé přilehlé farnosti v pohraničí. A že to byla pěkná skupinka, svědčí o tom i to, že jsme se stěží vešli do sedmi aut. Po cestě tam jsme navštívili nedaleko Krnova poutní místo Cvilín, zasvěcené Sedmibolestné Panně Marii. V přilehlém přírodním prostředí mezi chrámem a kamennou rozhlednou jsme měli možnost si zaskotačit, malí i velcí a zahrát různé připravené hry.

Naše cesta pokračovala k sestrám boromejkám do Města Albrechtic, kde jsme si vytvořili naši základnu. Po výborném obědě rodiče odpočívali a děti se zabavily ve skupinkách, některé kreslily, vyšívaly, jiní zase hráli ping pong, stolní a jiné hry.

Odpoledne jsme měli v klášterní kapli vystoupení pro sestry boromejky a pro obyvatelé Města Albrechtic. Naše scholička si mnohé dokázala svým vystoupením a jeho obsahem získat, na mnohých tvářích se objevily i slzy dojetí. Atmosféra byla natolik srdečná a přátelská, že jsme hned na vystoupení dostali od pana vedoucího charitního domu pozvání na příští rok. Poté následovaly hry, večere a pokus o spánek, který se dlouho do noci nedařil dokonce ani nejmenším účastníkům.

V neděli ihned po snídani jsme sbalili věci a vydali se do Holčovic, kde jsme byli domluveni s otcem Pavlem Zachrlou, že na mši svaté zazpíváme pár písní. Po mši svaté návštěva dinoparku jednoho místního nadšence, poté oběd od sester boromejek, který jsme měli možnost sníst u otce Pavla v jeho moderním a v krásném prostředí postaveném rodinném domě. Před a po obědě si děti nadšeně hrály okolo zamrzlého potoka a malého jezírka na zahradě. K naší velké radosti žádné dítě nesklouzlo do vody.

Odpoledne nás pak čekalo vystoupení v Heřmanovicích během poutní mše svaté. Celou mši svatou jsme si mohli zazpívat, i včetně ordinária a žalmu. Po mši svaté jsme se spolu s otcem Pavlem, jáhnem a ostatními farníky přesunuli do místní školky, kde jsme ještě zazpívali pásmo o svatém Tarsiciovii. Potom večere, loučení a příjemná cesta domů.

Na tomto „drsném turné,“ jak tyto akční výjezdy děti s oblibou nazývají, děti zažily zkušenost, že když oni nabídnou Bohu své nepatrné schopnosti, Bůh se nenechá zahanbit. Všichni jsme domů přijeli nadšení a bohatí o mnohé duchovní i světské zážitky, s pocitem prožitého živého společenství.

Fotografie najdete na internetových stránkách farnosti www.stramberk.farnost.cz

Petr Buzek

SVATOŠTĚPÁNSKÉ KOLEDOVÁNÍ

V pondělí 26. prosince vyrazila již po několikáté malá schola s rodiči a dalšími na svatoštěpánské koledování po Štramberku. Dohromady nás letos koledovalo zhruba 25. Začalo se tradičně po mši svaté na náměstí, kde jsme navštívili také otce Františka. Pak jsme pokračovali přes Horní baštu a ulici K očnmu až na Závišickou. Poté jsme se vydali přes Dolní ulici zpět na Zauličí a naše koledování jsme zakončili tradičně na Horečce.

Celkem jsme ušli přes 4,5 km a navštívili více než 25 domácností.

Dominik David

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Jako každoročně, tak i letos, se v termínu od 2. 1. – 14. 1. 2012 uskutečnila ve Štramberku již tradiční Tříkrálová sbírka. Celkem 9 skupinek obešlo město s koledou a prosbou o příspěvek na charitu. Díky Vaší štědrosti a úsilí koledníků byla v tomto roce vybrána částka 50 572 Kč.

Tímto bych Vám chtěl jménem Charity poděkovat za Vaši ochotu přispět na dobrou věc a koledníkům a vedoucím skupinek za čas, který této sbírce věnovali.

Za všechny příspěvky Pán Bůh zaplať.

Vojtěch Monsport

VÝSTAVA „PO MADRIDU“

V městské galerii ve Štramberku se do 5. 2. 2012 můžete přijít podívat na výstavu s názvem „Po Madridu,“ která provede návštěvníky loňským Celosvětovým setkáním mládeže, které se v srpnu konalo ve španělském Madridu. Výstava je otevřena úterý-neděle a bude ukončena přednáškou o tomto setkání, kterého se zúčastnili čtyři mladí z naší farnosti.

NA TEBE SE MOHU SPOLEHNOUT

V roce 1989 došlo v Arménii k zemětřesení o síle 8,2 stupně Richterovy stupnice. Zemětřesení si vyžádalo smrt třiceti tisíc lidí.

Uprostřed chaosu zanechal jeden muž svoji manželku a rozběhl se ke škole, v níž měl být jeho syn. Zjistil ale, že celá školní budova spadla. Když se vzpamatoval z prvního šoku a tragických myšlenek, vzpomněl na slib, který dal svému synovi: „Ať se stane cokoli, můžeš se na mě spolehnout.“

Do očí mu vhrkly slzy. Když se podíval na ruiny, přepadla ho beznaděj, ale v paměti mu zaznívala slova slibu. Snažil se soustředit a vzpomenout si, kde se nacházela třída jeho syna. Vzpomněl si a hned se rozběhl k tomuto rohu budovy. Začal odhrabávat sutiny.

Mezitím se objevili i rodiče dalších ztracených dětí, kteří zoufale křičeli. Jiní rodiče se ho v dobrém úmyslu snažili odvést od pozůstatků školy: „Už je pozdě, jsou všichni mrtví. Těm už nepomůžete. Jděte domů. Smiřte se s tím, děláte si to ještě horší.“

Pro každého měl stejnou odpověď: „Pomůžete mi?“

Když dorazili hasiči, chtěli ho odvést kvůli nebezpečí výbuchu plynu. Otočil se na ně a zeptal se: „Pomůžete mi?“ Nepomohl nikdo.

Když přijela policie, situace se opakovala. Odvážně však pokračoval v odkrývání suti. Kopal osm hodin, dvanáct hodin, čtyřadvacet hodin a nakonec po osmatřiceti hodinách, když odvalil další balvan, uslyšel hlas svého syna. Ze všech sil na něj zavolał: „Armande!“

Ozvalo se: „Tati, to jsem já. Říkal jsem dětem, ať nemají strach, že mě zachráníš a je také. Ty jsi mi přeci slíbil, že ať se stane cokoliv, můžu se na tebe spolehnout! A ty jsi to dodržel.“

S ÚSMĚVEM JDE VŠE LÉPE

Chytne hajný lovce. „Člověče, jak tu můžete lovit, když máte povolení z loňského roku?“

„Vždyť já lovím jen to, co jsem loni netrefil!“

Do sakristie přišli mladí rodiče s malým dítětem.

„Přišli jsme dát pokřtít dítě.“

„Jaké mu dáte jméno?“

„Neptun.“

Kněz na ně vyvalí oči. „To nejde. Je to pohanské jméno, vyberte si svatého patrona.“

„Kde ho máme hledat?“

„Tak si třeba otevřete litanie ke všem svatým a vezměte první, které se vám bude líbit.“

Po krátké poradě se rodiče rozhodli“ „Dobře, bude to Kyrie eleison.“

„Co jste včera oslavovali, že jste tancovali v zahradě?“ ptá se paní Marta svého souseda.

„Ale ten náš uličník převrhl úl!“ zlobil se pán na syna.

PROGRAM BOHOSLUŽEB V ÚNORU

1. St	sv. Pionius	18:00
2. Čt	Svátek uvedení Páně do chrámu	18:00
3. Pá	sv. Blažej	18:00
4. So	sv. Ondřej Corsini	18:00
5. Ne	sv. Agáta – 5. v mezidobí	8:45
6. Po	sv. Pavel Miki a druhové	6:45
7. Út	sv. Richard	6:45
8. St	sv. Jeroným Emiliani	18:00
9. Čt	sv. Apollonie	6:45
10. Pá	sv. Scholastika	18:00
11. So	Panna Maria Lurdská	18:00
12. Ne	sv. Benedikt Aniánský–6. v mezidobí	8:45
13. Po	sv. Kateřina Ricciová	6:45
14. Út	sv. Valentin	6:45
15. St	sv. Jiřína	18:00
16. Čt	sv. Juliána	6:45
17. Pá	sv. Alexius a druhové	18:00
18. So	sv. Simeon	7:00
19. Ne	bl. Godšalk – 7. v mezidobí	8:45
20. Po	sv. Nikefor	6:45
21. Út	sv. Petr Damiani	6:45
22. St	sv. Stolce sv. Petra – Popeleční středa	18:00
23. Čt	sv. Polykarp	6:45
24. Pá	sv. Modest	18:00
25. So	sv. Valburga	18:00
26. Ne	sv. Alexandr – 1. postní	8:45
27. Po	sv. Gabriel od Bolestné Panny Marie	6:45
28. Út	sv. Roman	6:45
29. St	sv. Kasián	18:00